

Vrangforestillinger om miljøvern

Av Lars H. Gulbrandsen, forsker ved Fridtjof Nansens Institutt.

Professor Rögnvaldur Hannesson kaller miljøvern vår tids landeplage og gir miljøbevegelsen skylden for å spre feilinformasjon og bidra til vrangforestillinger i et innlegg i DN 16. januar. Eksempler han bruker for å underbygge sin påstand er gasskraftverksaken, historien om Brent Spar og miljøvernministerens utspill om Sellafield.

Jeg vil ikke gå inn på noen polemikk om enkeltsaker her, men peke på noen generelle problemer med Hannessons utspill. For det første bærer det fort galt av sted når man foretar enkle generaliseringer. De eksemplene Hannesson trekker fram for å vise miljøbevegelsens forsøk på å "føre en godtroende allmennhet bak lyset" er få og dertil langt fra noe bevis på at miljøbevegelsen generelt sprer "halvsannheter og direkte feilinformasjon". Man kan mene hva man vil om disse sakene, men Hannesson sitter like lite som miljøbevegelsen på den objektive sannhet om rett og galt.

For det andre blir det i vårt politiske system oppfattet som et gode med mangfold og åpenhet. Akkurat som næringsinteresser og deres interesseorganisasjoner roper ut når arbeidsplasser eller næringshensyn oppfattes som truet, er det ikke bare legitimt, men også viktig, at miljøvernorganisasjoner sier fra når de mener at miljøet er truet. Miljøbevegelsen har ingen beslutningsmyndighet, og det er naivt å tro at politikerne er nikkedukker i hendene på miljøbevegelsen.

Og for det tredje kan man ikke som Hannesson skjære hele miljøbevegelsen over en kam og kollektivt beskyldte den for å spre feilinformasjon; det er forskjell på organisasjoner som Greenpeace, Verdens Naturfond, Norges Naturvernforbund og Bellona, for å nevne noen.

(Debattinnlegg i *Dagens Næringsliv*, 28 januar 2002)